

Ἔειπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὦν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ ἐγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἔειπεν ὁ Κύριος:

Ἐγὼ εἶμαι ἡ πόρτα· ὅποιος θὰ μπῆ δι' ἐμοῦ, θὰ σωθῆ καὶ θὰ μπαίνη καὶ θὰ βγαίνη καὶ θὰ βρίσκῃ βοσκήν. Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται παρὰ γιὰ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ σφάξῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ. Ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχουν ζωὴν καὶ νὰ τὴν ἔχουν ἀφθονῆ.

Ἐγὼ εἶμαι ὁ βοσκὸς ὁ καλός. Ὁ βοσκὸς ὁ καλὸς θυσιάζει τὴν ζωὴν του διὰ τὰ πρόβατα. Ὁ μισθωτὸς, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι βοσκός, καὶ τὰ πρόβατα δὲν εἶναι δικά του, βλέπει τὸν λύκον νὰ ἔρχεται καὶ ἀφήνει τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος τὰ ἀρπάζει καὶ τὰ σκορπίζει, διότι εἶναι μισθωτὸς καὶ δὲν τὸν μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

Ἐγὼ εἶμαι ὁ βοσκὸς ὁ καλός καὶ γνωρίζω τὰ δικά μου καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ δικά μου – ὅπως μὲ γνωρίζει ὁ Πατέρας καὶ γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν Πατέρα – καὶ θυσιάζω τὴν ζωὴν μου διὰ τὰ πρόβατα.

Ἔχω καὶ ἄλλα πρόβατα, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀπὸ αὐτὴν τὴν μάνδρα· πρέπει νὰ φέρω καὶ ἐκεῖνα καὶ θὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν μου καὶ θὰ γίνῃ ἓνα ποίμνιον, ἓνας βοσκός.